

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 14. lipca 1900.

Treść: (№ 110—115.) 110. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Pradze. — 111. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Pilźnie. — 112. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Teplicach. — 113. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Ustiu n. Ł. — 114. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Grazu. — 115. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Lubnie.

110.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 1. lipca 1900,

tyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Pradze.

Na zasadzie §§. 2 i 3 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i sądownictwie w sporach dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Dnia 1. października 1900 rozpocząć ma czynności swoje w Pradze Sąd przemysłowy na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, ustanowiony.

Ten Sąd przemysłowy używa oznaczenia: „C. k. Sąd przemysłowy w Pradze“. Pieczęć urzędowa tego Sądu przemysłowego zawiera orła cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancji w ustawie z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, oznaczony i jako sąd rekursowy działać ma w sprawach tego Sądu przemysłowego c. k. Sąd krajowy praski.

§. 2.

Właściwość miejscowa Sądu przemysłowego praskiego obejmuje obszar gminy miasta Pragi, tudzież okręgi sądów powiatowych karlińskiego, winohradzko-kralowskiego, smichowskiego i żyżkowskiego.

§. 3.

Właściwość rzeczowa Sądu przemysłowego praskiego rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa w §. 1, ustęp 2 ustawy o sądach przemysłowych wymienione a znajdujące się w okręgu Sądu przemysłowego z wyjątkiem kolei żelaznych i przedsiębiorstw żeglugi parowej.

Termin, od którego Sąd przemysłowy nabędzie właściwości rzeczowej co do kolei żelaznych i przedsiębiorstw żeglugi parowej, wyznaczony będzie osobnem rozporządzeniem.

§. 4.

Postanawia się, że asesorów Sądu przemysłowego praskiego ma być 200, zastępców 100, asesorów Sądu rekursowego, do spraw spornych przemysłowych (§. 31, ustęp 3 ustawy o sądach przemysłowych) 44.

§. 5.

Asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów Sądu rekursowego wybierać należy z oznaczonych szczegółowo grup przedsię-

biorstw przemysłowych w stosunku, który podany jest w podziale niżej zamieszczonym.

Wydanie zarządzeń potrzebnych w takim razie, gdyby wybory odbywały się w kilku sekcjach terytorjalnie oddzielonych, zostawia się c. k. Namiestnictwu w Pradze.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych do odbicia wyborów i ogólną ilość asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów Sądu rekursowego, którą każda grupa wybrać ma po połowie z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała wyborczego robotników, ustanawia się następująco:

Grupa I.

Wielkie przedsiębiorstwa przemysłu żelaznego, metalowego i machinowego:

24 asesorów } do Sądu przemysłowego,
12 zastępców }
4 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa II.

Mniejsze przedsiębiorstwa przemysłu żelaznego, metalowego i machinowego:

32 asesorów } do Sądu przemysłowego,
16 zastępców }
8 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa III.

Przemysł skórnny, tkacki, wyrobu odzieży i strojów i przemysł tapicerski:

32 asesorów } do Sądu przemysłowego,
16 zastępców }
8 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa IV.

Przemysł keramiczny i budowlany:

32 asesorów } do Sądu przemysłowego,
16 zastępców }
8 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa V.

Handel:

40 asesorów } do Sądu przemysłowego,
20 zastępców }
8 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa VI.

Wszelkie inne przemysły:

40 asesorów } do Sądu przemysłowego,
20 zastępców }
8 asesorów do Sądu rekursowego.

Za wielkie przedsiębiorstwa w duchu niniejszego rozporządzenia uważać należy te, którym przypisany został podatek zarobkowy powszechny przenoszący kwotę 300 koron. Przedsiębiorstwa podlegające obowiązkowi składania rachunków publicznie, zaliczać należy do wielkich.

Do których z wymienionych powyżej grup zaliczać należy poszczególne przedsiębiorstwa przemysłowe, postanowione jest w dołączonym do niniejszego rozporządzenia ugrupowaniu przemysłów, utworzonym na zasadzie „klasyfikacji przedsiębiorstw i zatrudnień“ (załączka J przepisu wykonawczego, ogłoszonego rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 28. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 35, do rozdziału I. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220).

W razie wątpliwości co do zaliczenia jakiegoś przedsiębiorstwa, szukać należy wskazówki w Spisie abecedowym do tej „klasyfikacji przedsiębiorstw i zatrudnień“ dołączonym.

§. 6.

Zwrót wydatków w gotówce (§. 13 ustawy o sądach przemysłowych), przyznawać należy asesorom Sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież asesorom Sądu rekursowego z odpowiedniemi zastosowaniem postanowień §§. 3 aż do 10, 15, 20, 21, 23 i 24 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221, o należytościach świadków i biegłych w sprawach spornych cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku przyznawać się mające asesorom i zastępcom ze stanu robotników, ustanawia się w kwocie cztery korony za pół dnia i w kwocie ośm koron za cały dzień bez podziału dnia na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzenia tego wynagrodzenia brać należy czas, przez który robotnik był rzeczywiście pozbawiony zarobku; w szczególności liczyć należy także czas drogi do Sądu i z powrotem.

Koerber r. w.

Spens r. w.

Böhm r. w.

Call r. w.

Załączka do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 110.

U g r u p o w a n i e

przemysłów dla Sądu przemysłowego praskiego.

Klasy poniżej zamieszczone, cyframi rzymskimi oznaczone, obejmują te same gałęzie przemysłu, co klasy przedsiębiorstw podane pod temi samemi cyframi w załączce *J* przepisu wykonawczego do rozdziału I. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 (ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 28. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 35). Wszystkie grupy i rodzaje przemysłów, stosownie do klasyfikacji ustanowionej w załączce *J* do jednej klasy należące, o ile podlegają postanowieniom ustawy przemysłowej albo należą do przedsiębiorstw oznaczonych w artykule VIII patentu obwieszczającego do ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859, Dz. u. p. Nr. 227, zaliczają się do grupy wyborczej, oznaczonej przytoczeniem numeru klasowego.

Grupa I.

Wielkie przedsiębiorstwa przemysłu żelaznego, metalowego i machinowego.

- II. klasa. Przemysł hutniczy,
- IV. „ Obrabianie metalu,
- V. „ Wyrób machin, przyrządów, instrumentów i środków transportowych,
- XVIII. „ Zakłady centralne udzielania siły, ogrzewania i oświetlania.

Grupa II.

Mniejsze przedsiębiorstwa przemysłu żelaznego, metalowego i machinowego.

Te same klasy co w grupie I.

Grupa III.

Przemysł skórny, tkacki, przemysł wyrobu odzieży i strojów i przemysł tapicerski.

- VII. klasa. Wyrób towarów kauczukowych, guttaperchowych i celluloidowych,
- VIII. „ Przemysł przetwarzający skóry garbowane i niegarbowane, szceć, włosy, pióra itp. materiały,
- IX. „ Przemysł tkacki,
- X. „ Przemysł tapicerski,
- XI. „ Przemysł wyrobu odzieży i strojów.

Grupa IV.

Przemysł ceramiczny i budowlany.

- III. klasa. Przemysł kamienny, ziemniowy, gliniany i szklany,
- XVI. „ Przemysł budowlany.

Grupa V.**Handel.**

- XX. klasa. Handel towarami w stałych zakładach przemysłowych,
- XXI. „ Handel koczowniczy, z wyjątkiem właściwego handlu obnośnego,
- XXII. „ Przemysł pomocniczy handlu towarowego,
- XXIII. „ Handel pieniężny i kredytowy.

Grupa VI.**Wszelkie inne przemysły.**

- I. klasa. Produkcja pierwiastkowa,
 - VI. „ Przemysł drzewny i snycerszczyzna,
 - XII. „ Przemysł papierzany,
 - XIII. „ Przemysł wyrobu żywności i posiłków,
 - XIV. „ Przemysł gospodni i szynkowy,
 - XV. „ Przemysł chemiczny,
 - XVII. „ Przemysł graficzny,
 - XXIV. „ Przemysł komunikacyjny (z wyjątkiem kolei żelaznych),
 - XXV. „ Wszelkie inne przemysły.
-

111.**Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 1. lipca 1900,****tyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Pilźni.**

Na zasadzie §§. 2 i 3 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i o sądownictwie w sporach, dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Dnia 1. października 1900 rozpocząć ma czynności swoje w Pilźni Sąd przemysłowy na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218 ustanowiony.

Ten Sąd przemysłowy używa oznaczenia: „C. k. Sąd przemysłowy w Pilźni“. Pieczęć urzędowa tego Sądu przemysłowego zawiera orla cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancji w ustawie z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, oznaczony i jako Sąd rekursowy działać ma w sprawach tego Sądu przemysłowego c. k. Sąd obwodowy pilzeński.

§. 2.

Właściwość miejscowa Sądu przemysłowego w Pilźni obejmuje okrąg Sądu powiatowego pilzeńskiego.

§. 3.

Właściwość rzeczowa Sądu przemysłowego w Pilźni rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa w §. 1, ustęp 2 ustawy o sądach przemysłowych wymienione a znajdujące się w okręgu Sądu przemysłowego, z wyjątkiem kolei żelaznych.

Termin, od którego Sąd przemysłowy nabędzie właściwości co do kolei żelaznych, wyznaczony będzie osobnem rozporządzeniem.

§. 4.

Postanawia się, że asesorów Sądu przemysłowego w Pilźni ma być 56, zastępców 36 a asesorów Sądu rekursowego do spraw spornych przemysłowych (§. 31, ustęp 3 ustawy o sądach przemysłowych) 16.

§. 5.

Asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców tudzież asesorów Sądu rekursowego wybierać należy z oznaczonych szczegółowo grup przedsiębiorstw przemysłowych w stosunku, który podany jest w podziale niżej zamieszczonym.

Wydanie zarządzeń potrzebnych w takim razie, gdyby wybory odbywały się w kilku sekcjach terytorjalnie oddzielonych, zostawia się c. k. Namieśnictwu w Pradze.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych do odbycia wyborów i ogólną ilość asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców tudzież asesorów Sądu rekursowego, którą każda grupa wybrać ma po połowie z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała wyborczego robotników, ustanawia się następnie:

Grupa I.

Wszystkie wielkie przedsiębiorstwa z wyjątkiem handlowych:

20 asesorów	}	do Sądu przemysłowego,
12 zastępców		
4 asesorów do Sądu rekursowego.		

Grupa II.

Wszystkie małe przedsiębiorstwa z wyjątkiem handlowych:

24 asesorów	}	do Sądu przemysłowego,
16 zastępców		
8 asesorów do Sądu rekursowego.		

Grupa III.

Wszystkie przedsiębiorstwa handlowe:

12 asesorów	}	do Sądu przemysłowego,
8 zastępców		
4 asesorów do Sądu rekursowego.		

Za wielkie przedsiębiorstwa w duchu niniejszego rozporządzenia uważać należy te, którym przypisany został podatek zarobkowy powszechny przynoszący kwotę 300 koron. Przedsiębiorstwa podlegające obowiązkowi składania rachunków publicznie, zaliczać należy do wielkich.

§. 6.

Zwrót wydatków w gotówce (§. 13 ustawy o sądach przemysłowych), przyznawać należy asesorom Sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież asesorom Sądu rekursowego z odpowiedniemi zastosowaniem postanowień §§. 3 aż do 10, 15, 20, 21, 23 i 24 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 17. września 1897 Dz. u. p. Nr. 221, o należyłościach świadków i biegłych w sprawach spornych cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku przyznawać się mające asesorum i zastępcom ze stanu robotników, ustanawia się w kwocie dwie korony za pół dnia a w kwocie cztery korony za cały dzień bez podziału dnia na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzenia tego wynagrodzenia brać należy czas, przez który robotnik był rzeczywiście pozbawiony zarobku; w szczególności liczyć należy także czas drogi do Sądu i z powrotem.

Koerber r. w.
Spens r. w.

Böhm r. w.
Call r. w.

112.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 1. lipca 1900,

tyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Teplicach.

Na zasadzie §§. 2 i 3 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i sądownictwie w sporach dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Dnia 1. października 1900 rozpocząć ma czynności swoje w Teplicach Sąd przemysłowy na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, ustanowiony.

Ten Sąd przemysłowy używa oznaczenia: „C. k. Sąd przemysłowy w Teplicach“. Pieczęć urzędowa tego Sądu przemysłowego zawiera orła cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancji w ustawie z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, oznaczony i jako Sąd rekursowy działać ma w sprawach tego Sądu przemysłowego c. k. Sąd obwodowy litomierski.

§. 2.

Właściwość miejscowa Sądu przemysłowego teplickiego obejmuje okrąg Sądu powiatowego teplickiego.

§. 3.

Właściwość rzeczowa Sądu przemysłowego teplickiego rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa w §. 1. ustęp 2 ustawy o sądach przemy-

ślowych wymienione a znajdujące się w okręgu Sądu przemysłowego z wyjątkiem kolei żelaznych.

Termin, od którego Sąd przemysłowy nabędzie właściwości co do kolei żelaznych, wyznaczony będzie osobnem rozporządzeniem.

§. 4.

Postanawia się, że asesorum Sądu przemysłowego teplickiego ma być 64, zastępców 40.

§. 5.

Asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców wybierać należy z oznaczonych szczegółowo grup przedsiębiorstw przemysłowych w stosunku, który podany jest w podziale niżej zamieszczonym.

Wydanie zarządzeń potrzebnych w takim razie, gdyby wybory odbywały się w kilku sekcjach terytorjalnie oddzielonych, zostawia się c. k. Namieśtnictwu w Pradze.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych do odbicia wyborów i ogólną ilość asesorum Sądu przemysłowego i ich zastępców, którą każda grupa wybrać ma po połowie z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała wyborczego robotników, ustanawia się następnie:

Grupa I.

Wszystkie wielkie przedsiębiorstwa z wyjątkiem handlowych:

32 asesorum,
20 zastępców.

Grupa II.

Wszystkie małe przedsiębiorstwa z wyjątkiem handlowych:

20 asesorum,
12 zastępców.

Grupa III.

Wszystkie przedsiębiorstwa handlowe:

12 asesorum,
8 zastępców.

Za wielkie przedsiębiorstwa w duchu niniejszego rozporządzenia uważać należy te, którym przypisany został podatek zarobkowy powszechny przynoszący kwotę 300 koron. Przedsiębiorstwa podlegające obowiązkowi składania rachunków publicznie, zaliczać należy do wielkich.

§. 6.

Zwrót wydatków w gotówce (§. 13 ustawy o sądach przemysłowych), przyznawać należy asesorum Sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież

asesorom Sądu rekursowego z odpowiedniemi zastoso-
waniem postanowień §§. 3 aż do 10, 15, 20, 21,
23 i 24 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości
z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221, o na-
leżytościach świadków i biegłych w sprawach spor-
nych cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku przyznawać
się mające asesorom i zastępcom ze stanu robotni-
ków, ustanawia się w kwocie dwie korony za pół
dnia a w kwocie cztery korony za cały dzień bez
podziału dnia na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzenia tego wynagro-
dzenia brać należy czas, przez który robotnik był
rzeczywiście pozbawiony zarobku; w szczególności
liczyć należy także czas drogi do Sądu i z powrotem.

Koerber r. w.
Spens r. w.

Böhm r. w.
Call r. w.

113.

Rozporządzenie Ministra sprawie- dliwości w porozumieniu z Mini- strami spraw wewnętrznych, han- dlu i skarbu z dnia 1. lipca 1900,

tyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego
w Ustiu n. Ł.

Na zasadzie §§. 2 i 3 ustawy z dnia 27. listo-
pada 1896, Dz. u. p. Nr. 118, o zaprowadzeniu
sądów przemysłowych i sądownictwie w sporach,
tyczących się pracy, nauki i najemnego w stosun-
kach przemysłowych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Dnia 1. października 1900 rozpocząć ma
czynności swoje w Ustiu n. Ł. Sąd przemysłowy
na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz.
u. p. Nr. 218, ustanowiony.

Ten Sąd przemysłowy używa oznaczenia:
„C. k. Sąd przemysłowy w Ustiu n. Ł.“. Pieczęć
urzędowa tego Sądu przemysłowego zawiera orła
cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancji w ustawie
z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, ozna-
czony i jako Sąd rekursowy działać ma w sprawach
tego Sądu przemysłowego c. k. Sąd obwodowy lito-
mierzycy.

§. 2.

Właściwość miejscowa Sądu przemysłowego
w Ustiu n. Ł. obejmuje okręgi Sądów powiatowych
ustieckiego nad Ł. i chabarowickiego.

§. 3.

Właściwość rzeczowa Sądu przemysłowego
ustieckiego n. Ł. rozciąga się na wszystkie przed-
siębiorstwa w §. 1, ustęp 2 ustawy o sądach prze-
mysłowych wymienione a znajdujące się w okręgu
Sądu przemysłowego z wyjątkiem kolei żelaznych
i przedsiębiorstw żeglugi parowej.

Termin, od którego Sąd przemysłowy nabędzie
właściwości rzeczowej co do kolei żelaznych i
przedsiębiorstw żeglugi parowej, wyznaczony będzie
osobnem rozporządzeniem.

§. 4.

Postanawia się, że asesorów Sądu przemysłowo-
wego ustieckiego n. Ł. ma być 52, zastępców 32.

§. 5.

Asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców
wybierać należy z oznaczonych szczegółowo
grup przedsiębiorstw przemysłowych w stosunku,
który podany jest w podziale niżej zamieszczonym.

Wydanie zarządzeń potrzebnych w takim razie,
gdyby wybory odbywały się w kilku sekcjach tery-
toryalnie oddzielonych, zostawia się c. k. namie-
stnictwu w Pradze.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych do od-
bicia wyborów i ogólną ilość asesorów Sądu prze-
mysłowego i ich zastępców, którą każda grupa wy-
brać ma po połowie z ciała wyborczego przedsię-
biorców i z ciała wyborczego robotników, ustanawia
się następująco:

Grupa I.

Wszystkie wielkie przedsiębiorstwa z wyjątkiem
handlowych:

20 asesorów,
12 zastępców.

Grupa II.

Wszystkie małe przedsiębiorstwa z wyjątkiem han-
dlowych:

20 asesorów,
12 zastępców.

Grupa III.

Wszystkie przedsiębiorstwa handlowe:

12 asesorów,
8 zastępców.

Za wielkie przedsiębiorstwa w duchu niniej-
szego rozporządzenia uważać należy te, którym
przypisany został podatek zarobkowy powszechny
przenoszący kwotę 300 koron. Przedsiębiorstwa

podlegające obowiązkowi składania rachunków publicznie, zaliczać należy do wielkich.

§. 6.

Zwrót wydatków w gotówce (§. 13 ustawy o sądach przemysłowych przyznawać należy asesoram Sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież asesoram Sądu rekursowego z odpowiedniemi zastosowaniem postanowień §§. 3 aż do 10, 15, 20, 21, 23 i 24 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221, o należyłościach świadków i biegłych w sprawach spornych cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku przyznawać się mające asesoram i zastępcom ze stanu robotników, ustanawia się w kwocie dwie korony za pół dnia a w kwocie cztery korony za cały dzień bez podziału dnia na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzenia tego wynagrodzenia brać należy czas, przez który robotnik był rzeczywiście pozbawiony zarobku; w szczególności liczyć należy także czas drogi do Sądu i z powrotem.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Spens r. w.

Call r. w.

114.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 3. lipca 1900,

tyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Grazu.

Na zasadzie §§. 2 i 3 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i o sądownictwie w sporach, dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Dnia 1. października 1900 rozpocząć ma czynności swoje w Grazu Sąd przemysłowy na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, ustanowiony.

Ten Sąd przemysłowy używa oznaczenia: „C. k. Sąd przemysłowy gradecki“. Pieczęć urzędowa tego Sądu przemysłowego zawiera orła cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancji w ustawie z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, oznaczony i jako Sąd rekursowy działać ma w sprawach tego Sądu przemysłowego c. k. Sąd krajowy gradecki.

§. 2.

Właściwość miejscowa Sądu przemysłowego gradeckiego obejmuje okręgi Sądów powiatowych gradeckiego i dla okolicy Grazu.

§. 3.

Właściwość rzeczowa Sądu przemysłowego gradeckiego rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa w §. 1, ustęp 2 ustawy o sądach przemysłowych wymienione a znajdujące się w okręgu Sądu przemysłowego z wyjątkiem kolei żelaznych.

Termin, od którego Sąd przemysłowy nabędzie właściwości co do kolei żelaznych, wyznaczony będzie osobnem rozporządzeniem.

§. 4.

Postanawia się, że asesorów Sądu przemysłowego gradeckiego ma być 124, zastępców 76, a asesorów Sądu rekursowego do spraw spornych przemysłowych (§. 31, ustęp 3 ustawy o sądach przemysłowych) 28.

§. 5.

Asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów Sądu rekursowego wybierać należy z oznaczonych szczegółowo grup przedsiębiorstw przemysłowych w stosunku, który podany jest w podziale niżej zamieszczonym.

Wydanie zarządzeń potrzebnych w takim razie, gdyby wybory odbywały się w kilku sekcjach terytorjalnie oddzielonych, zostawia się c. k. namieśtnictwu w Grazu.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych do odbicia wyborów i ogólną ilość asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów Sądu rekursowego, którą każda grupa wybrać ma po połowie z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała wyborczego robotników, ustanawia się następnie:

Grupa I.

Przemysł żelazny, kruszcowy i machinowy:

20 asesorów	} do Sądu przemysłowego,
12 zastępców	
4 asesorów do Sądu rekursowego.	

Grupa II.

Przemysł keramiczny, przemysł towarów drewnianych i rzeźbionych i przemysł budowlany:

20 asesorów }
12 zastępców } do Sądu przemysłowego,
4 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa III.

Przemysł skórny, tkacki, wyrobu odzieży i strojów i przemysł tapicerski:

20 asesorów }
12 zastępców } do Sądu przemysłowego,
4 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa IV.

Przemysł papierzany, przemysł chemiczny, przemysł kauczukowy itd., przemysł graficzny:

20 asesorów }
12 zastępców } do Sądu przemysłowego,
4 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa V.

Przemysł żywności, gospodni i szynkowy, przemysł komunikacji, ten ostatni z wyłączeniem kolei żelaznych, tudzież wszelkie inne przemysły:

20 asesorów }
12 zastępców } do Sądu przemysłowego,
4 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa VI.

Handel:

24 asesorów }
16 zastępców } do Sądu przemysłowego,
8 asesorów do Sądu rekursowego.

Do których z wymienionych powyżej grup zaliczać należy poszczególne przedsiębiorstwa przemysłowe, postanowione jest w dołączonym do niniejszego rozporządzenia ugrupowaniu przemysłów, utworzonym na zasadzie „klasyfikacji przedsiębiorstw i zatrudnień“ (załączka J przepisu wykonawczego, ogłoszonego rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 28. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 35 do rozdziału I. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220).

W razie wątpliwości co do zaliczenia jakiegoś przedsiębiorstwa, szukać należy wskazówki w Spisie abecedowym do tej „klasyfikacji przedsiębiorstw i zatrudnień“ dołączonym.

§. 6.

Zwrót wydatków w gotówce (§. 13 ustawy o sądach przemysłowych), przyznawać należy asesorom Sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież asesorom Sądu rekursowego z odpowiedniemi zastosowaniem postanowień §§. 3 aż do 10, 15, 20, 21, 23 i 24 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221, o należytościach świadków i biegłych w sprawach spornych cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku przyznawać się mające asesorom i zastępcom ze stanu robotników, ustanawia się w kwocie cztery korony za pół dnia a w kwocie ośm koron za cały dzień bez podziału dnia na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzenia tego wynagrodzenia brać należy czas, przez który robotnik był rzeczywiście pozbawiony zarobku; w szczególności liczyć należy także czas drogi do Sądu i z powrotem.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

Spens r. w.

Call r. w.

Załączka do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 114.

U g r u p o w a n i e

przemysłów dla Sądu przemysłowego gradeckiego.

Klasy poniżej zamieszczone, cyframi rzymskimi oznaczone, obejmują te same gałęzie przemysłu, co klasy przedsiębiorstw podane pod temi samemi cyframi w załączce J przepisu wykonawczego do rozdziału I ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 (ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 28. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 35). Wszystkie grupy i rodzaje przemysłów, stosownie do klasyfikacji ustanowionej w załączce J do jednej klasy należące, o ile podlegają postanowieniom ustawy przemysłowej albo należą do przedsiębiorstw oznaczonych w artykule VIII patentu obwieszczającego do ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859, Dz. u. p. Nr. 227, zaliczają się do grupy wyborczej, oznaczonej przytoczeniem numeru klasowego.

Grupa I.

Przemysł żelazny, kruszcowy i machinowy.

- II. klasa. Przemysł hutniczy,
- IV. „ Obrabianie metalu.
- V. „ Wyrób machin, przyrządów, instrumentów i środków transportowych,
- XVIII. „ Zakłady centralne udzielania siły, ogrzewania i oświetlania.

Grupa II.

Przemysł keramiczny, przemysł drzewny i snycerszczyzna i przemysł budowlany.

- III. klasa. Przemysł kamienny, ziemniowy, gliniany i szklany,
- VI. „ Przemysł drzewny i snycerszczyzna,
- XVI. „ Przemysł budowlany.

Grupa III.

Przemysł skórny, tkacki, przemysł wyrobu odzieży i strojów i przemysł tapicerski.

- VIII. klasa. Przemysł przetwarzający skóry garbowane i niegarbowane, szczeć, włosy, pióra itp. materiały,
- IX. „ Przemysł tkacki,
- X. „ Tapicerstwo,
- XI. „ Przemysł wyrobu odzieży i strojów.

Grupa IV.

Przemysł papierzany, chemiczny, przemysł wyrobu towarów kauczukowych itp., przemysł graficzny.

- VII. klasa. Wyrób towarów kauczukowych, guttaperchowych i celluloidowych,
- XII. „ Przemysł papierzany,
- XV. „ Przemysł chemiczny,
- XVII. „ Przemysł graficzny.

Grupa V.

Przemysł wyrobu żywności, gospodni i szynkowy, przemysł komunikacyjny, ten ostatni z wyłączeniem kolei żelaznych, tudzież wszelkie inne przemysły.

- I. klasa. Produkcya pierwiastkowa,
- XIII. „ Przemysł wyrobu żywności i posiłków,
- XIV. „ Przemysł gospodni i szynkowy,
- XXIV. „ Przemysł komunikacyjny, z wyjątkiem kolei żelaznych,
- XXV. „ Wszelkie inne przemysły

Grupa VI.

Handel.

- XX. klasa. Handel towarami w stałych zakładach przemysłowych,
 - XXI. „ Handel koczowniczy, z wyjątkiem właściwego handlu obnośnego,
 - XXII. „ Przemysł pomocniczy handlu towarowego,
 - XXIII. „ Handel pieniężny i kredytowy.
-

115.**Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 3. lipca 1900,****tyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Lubnie.**

Na zasadzie §§. 2 i 3 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i o sądownictwie w sporach, dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Dnia 1. października 1900 rozpocząć ma czynności swoje w Lubnie Sąd przemysłowy na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, ustanowiony.

Ten Sąd przemysłowy używa oznaczenia: „C. k. Sąd przemysłowy w Lubnie“. Pieczęć urzędowa tego Sądu przemysłowego zawiera orła cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancji w ustawie z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, oznaczony i jako Sąd rekursowy działać ma w sprawach tego Sądu przemysłowego c. k. Sąd obwodowy lubnieński.

§. 2.

Właściwość miejscowa Sądu przemysłowego w Lubnie obejmuje okręgi Sądów powiatowych lubnieńskiego i bruckiego n. M.

§. 3.

Właściwość rzeczowa Sądu przemysłowego w Lubnie rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa w §. 1, ustęp 2 ustawy o sądach przemysłowych wymienione a znajdujące się w okręgu Sądu przemysłowego, z wyjątkiem kolei żelaznych.

Termin, od którego Sąd przemysłowy nabędzie właściwości co do kolei żelaznych, wyznaczony będzie osobnym rozporządzeniem.

§. 4.

Postanawia się, że asesorów Sądu przemysłowego w Lubnie ma być 44, zastępców 28 a asesorów Sądu rekursowego do spraw spornych przemysłowych (§. 31, ustęp 3 ustawy o sądach przemysłowych) 12.

§. 5.

Asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów Sądu rekursowego wybierać należy z oznaczonych szczegółowo grup przedsiębiorstw przemysłowych w stosunku, który podany jest w podziale niżej zamieszczonym.

Wydanie zarządzeń potrzebnych w takim razie, gdyby wybory odbywały się w kilku sekcjach terytoryalnie oddzielonych, zostawia się c. k. namiestnictwu w Grazu.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych do odbycia wyborów i ogólną ilość asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców tudzież asesorów Sądu rekursowego, którą każda grupa wybrać ma po polowie z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała wyborczego robotników, ustanawia się następująco:

Grupa I.

Wszystkie wielkie przedsiębiorstwa z wyjątkiem handlowych:

12 asesorów	} do Sądu przemysłowego,
8 zastępców	
4 asesorów do Sądu rekursowego.	

Grupa II.

Wszystkie małe przedsiębiorstwa z wyjątkiem handlowych:

20 asesorów	} do Sądu przemysłowego,
12 zastępców	
4 asesorów do Sądu rekursowego.	

Grupa III.

Wszystkie przedsiębiorstwa handlowe:

12 asesorów	} do Sądu przemysłowego,
8 zastępców	
4 asesorów do Sądu rekursowego.	

Za wielkie przedsiębiorstwa w duchu niniejszego rozporządzenia uważać należy te, którym przypisany został podatek zarobkowy powszechny przenoszący kwotę 300 koron. Przedsiębiorstwa podlegające obowiązkowi składania rachunków publicznie, zaliczać należy do wielkich.

§. 6.

Zwrót wydatków w gotówce (§. 13 ustawy o sądach przemysłowych), przyznawać należy asesorom Sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież asesorom Sądu rekursowego z odpowiedniemi zastosowaniem postanowień §§. 3 aż do 10, 15, 20, 21, 23 i 24 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221, o należytościach świadków i biegłych w sprawach spornych cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku przyznawać się mające asesorom i zastępcom ze stanu robotników, ustanawia się w kwocie cztery korony za pół dnia a w kwocie sześć koron za cały dzień bez podziału dnia na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzenia tego wynagrodzenia brać należy czas, przez który robotnik był rzeczywiście pozbawiony zarobku; w szczególności liczyć należy także czas drogi do Sądu i z powrotem.

Koerber r. w.
Spens r. w.

Böhm r. w.
Call r. w.